

Kempens spookkasteeltje in ere hersteld

Vergeefs reikend naar de Nederlandse grens ligt het bijna sprookjesachtige station van Turnhout aan het einde van een spoorlijn. Het station valt onmiddellijk op door de vrolijke kasteeltorentjes.

Op een oude foto in een personeelslokaal staat de majestueuze spoorhal van weleer nog fier naast het huidige stationsgebouw. Ran-geerder Jerome Van Loo hoorde nog van zijn overgrootvader hoe die koepel van staal en ijzer ooit bij Antwerpen-Centraal hoorde. In tegenstelling tot de huidige spoorhal in de Metropool doorstond de hal in Turnhout de tand des tijds niet. Toch heeft het Kempens station nog troeven te over, zeker na de grondige renovatie voor het honderdjarig jubileum.

Grote schoonmaak

Frans Van Gestel, die de zonechef vervangt, vertelt honderduit over

de wervelwind die het bouwvallige station weer tot een spoorjuweel omtoverde. De door vocht aangevreten achtergevel is weer piekfijn

in orde, weken en weken geduldwerk haalde het rijkelijk aanwezige arduin weer aan de oppervlakte, de vergeten letters erin kregen een likje goud, puzzelwerk restaureerde de massieve vloer, de fraaite voorgevel is gezandstraald, en ga zo maar een eindje door.

Wat niet elk station heeft...

Het loont de moeite om hier eens onder de stenen koepel te lopen, rustig je ogen de kost te geven en een kopje koffie te drinken in het rustieke buffet vol oude stoelen en tafeltjes en een krachtig geschilderde stoomtrein op een van de wanden. Buiten is er ook nog een afgebakend terrasje op het ruime perron. ■

Opwijk als televisiedecor

Op de lijn Brussel-Dendermonde stopt de trein ook in een station dat er al stond toen de oudste persoon op deze aardbol nog geboren moest worden. Het hoofd- en bijgebouw en het goederenmagazijn van het station van Opwijk dateren dan ook al van 1879.

Het authentieke karakter van het station inspireerde enkele jaren geleden de makers van de televisiereeks "Ons Geluk" om er opnames te maken. De stopplaats Opwijk kon in de serie probleemloos de sfeer van de jaren vijftig oproepen. De plaatsnaambordjes werden vervangen door het fictieve dorp 'Lagerzeel'. Oude affiches en speciale reclameborden smukten tijdens de opnames de wachtzaal op. En om het echt af te maken werd er een frietkot uit grootmoeders tijd voor het station neergeset. Adjunct-onderstationschef Guido de Valck vond het wel plezant om die metamorfose van dichtbij mee te maken.

Een likje verf, en een wereld van verschil

In 1998 mocht het station van Opwijk genieten van een deugd-doende opfrisbeurt. Liters verf en flink wat schuurwerk zorgden ervoor dat het typisch neo-classicis-

tisch stationsgebouw er weer stralend bijstaat. "Een goede zaak," vindt adjunct-onderstationschef Guido De Valck, "vooral als het zonnetje erop schijnt is het station opvallend mooi en al van ver zichtbaar. Ook de reizigers zijn er erg over te spreken."

Open monument

Het stralende weer zat er ook voor veel tussen dat de Open Monumentendag in het station Opwijk op veel bijval kon rekenen. Er viel voor de bezoekers heel wat te beleven. Op een van de sporen zorgde het allernieuwste type locomotief voor een modern element; maar in het station zelf konden vooral de melancholische zielen hun hartje ophalen. Oude kolenkachels, toonkasten en zelfs een 'Schuftermachine' waarmee vroeger treinkaartjes werden gedrukt, herinnerden aan lang vervlogen dagen. Het station zelf kan in elk geval nog voor vele jaren mee. ■

